

บทที่ 3

รู้จักนักเรียน

ฉันรู้สึกเหงาตั้งแต่เกษียณ

ฉันโทรไปเมื่อวานขึ้นนี้

“พ่ออยากเจอลูก ถ้าลูกไม่ว่าอะไร”

พ่อก็เห็นปัญหาของงานใหม่ของผม

แต่แน่นอน ดีมากเลยที่ได้คุยกับพ่อ”

เขาได้โตขึ้นเหมือนที่ฉันเคยเป็น

ลูกชาย ย้ายออกไปจากบ้าน

ฉันบอกเขาว่า

เขาตอบฉันว่า“ผมก็อยากเจอพ่อเช่นกัน ถ้ามีเวลานะ

และเด็ก ๆ ก็ไม่สบาย

และเมื่อเขาวางหู ฉันก็รู้ว่า

ลูกชายของฉันเป็นเหมือนกับฉัน...

จากโคลง “แมวในเปล” (Cats in the Cradle) โดย Harry Chapin และ Sandy Chapin 1974 Story Songs Ltd.

ในบทนี้ท่านจะสามารถ :

- ❖ ระบุถึงความท้าทายที่นักเรียนต้องพบในการที่พวกเขาได้เติบโตในความเชื่อ
- ❖ วิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนของท่าน
- ❖ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทั้งที่ผ่านมาแล้ว และที่กำลังจะมาถึง ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาความเชื่อในศาสนบริการด้านการสอนของท่าน

ตอนที่ 1 : ประสบการณ์

ฉันไม่เข้าใจ

ผมพบแฟรงค์ครั้งแรก ตอนกลางเทอม ที่หน้าโรงเรียนตอนเช้าก่อนสวดภาวนา แฟรงค์เป็นนักเรียนใหม่ในชั้นเรียน ม. 1 ของผม

“คุณโคเก็น นี่ฟรังซิสโก” พ่อของแฟรงค์เริ่มต้น “ลูก จับมือกับคุณครูชะลี” แฟรงค์ ก้มศีรษะลงแล้วยื่นมือของเขาออกมา

แม่ของแฟรงค์ก็อยู่ที่นั่นด้วย แต่เธอไม่พูดภาษาอังกฤษ เธอเพียงพยักหน้าแสดงการทักทายเมื่อพ่อแม่ของเขาจากไป ผมพูดว่า “ซิมอน ฟรานซิสโก ห้องเรียนของเราอยู่ทางนี้”

“ผมชื่อแฟรงค์” เขาพูดห้วนๆ แล้วตามผมไปอย่างช้าๆ

เขาเจียบ และในชั้นเรียน ผมสอนวิชาพีชคณิต และศาสนา (ค่อนข้างไปกันได้ดี) และงานของแฟรงค์ในแต่ละวิชาก็เรียบร้อยดี ในการทำรายงานประจำวันทางศาสนาของเขาค่อนข้างจะซื่อสัตย์ทีเดียว เมื่อได้อ่านรายงาน ฉันได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ แฟรงค์ และสภาพแวดล้อมของเขา

สิ่งหนึ่งก็คือ แฟรงค์นั่งรถเมล์จากบ้านมาโรงเรียนทุกเช้า โรงเรียนของเราอยู่ในพื้นที่ที่มั่งคั่งทีเดียว ในขณะที่แฟรงค์อาศัยอยู่นอกเมือง ห่างออกไปประมาณ 15 ไมล์ ทุกเช้าเขาจะออกจากบ้านตอนตี 5 เพื่อให้ทันรถโดยสารคันแรก ของสองคันที่มี เพื่อมาโรงเรียน

ใบประวัติของแฟรงค์จาก 2 โรงเรียนสุดท้ายลงบันทึกมาไม่ค่อยดีนัก ที่โรงเรียนหนึ่งเขาถูกกล่าวโทษว่าขโมยเสื้อแจ็กเก็ตตราคาแพงของเพื่อน ไม่นานต่อมา พ่อของเขาก็พบว่า เขาได้รวมกลุ่มกับเด็กที่อยู่แถวบ้านที่มีอายุมากกว่า ที่ได้รับการฝึกมาเพื่อเป็นสมาชิกของแก๊งค์ ในรายงาน แฟรงค์ได้อธิบายทั้ง 2 เหตุการณ์นี้ และปฏิเสธการเข้าไปยุ่งเกี่ยวในเหตุการณ์เหล่านี้ได้

คำถามแรกของเขาก็คือ เขาจะสามารถรับศีลสมาสนิครั้งแรกได้อย่างไร “พวกพี่ๆ ได้รับ แต่ผมไม่เคย” เขากล่าว แฟรงค์คอยดูแลเด็กๆ ที่อ่อนแอกว่าโดยเฉพาะเด็กผู้ชายที่ชื่อ อาเธอร์ ผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งบ่อยๆ “ถ้าคุณมาอยู่กับอาเธอร์ ฉันก็จะจัดการกับคุณ” แฟรงค์กล่าวกับพวกที่แกล้ง

ในช่วงเดือนสองเดือนแรก แฟรงค์แสดงความเคารพต่อผม แต่ทันใดพฤติกรรมของเขาก็เปลี่ยนไป เขาเริ่มเป็นหัวโจกในห้อง และผมจับได้ว่าเขาขูดขีดโต๊ะเล่น ผมได้เตือนเขา ลงโทษเขา และครั้งสุดท้ายผมได้พยายามที่จะพูดคุยกับเขาส่วนตัวโดยใช้วิธีลอบโยน และแสดงความเข้าใจเขา แต่ไม่มีประโยชน์ เขายังคงก้มศีรษะโดยมีเพียงบางครั้งเท่านั้น ที่เขามองขึ้นมาพร้อมกับรอยยิ้มที่เจ้าเล่ห์ ซึ่งนิสัยนี้แหละที่ทำให้ผมโกรธ

ผมได้เรียกพ่อของแฟรงค์มาพบ และอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นให้เขาฟัง “ไม่ต้องกังวลหรอกครับครู” พ่อเขาพูด “ผมจะจัดการเอง” ในวันต่อมา แฟรงค์มาโรงเรียนแต่เช้าพร้อมกับแม่ของเขา “ผม ขอโทษในพฤติกรรมของผมครับ คุณโคเก็น” เขาพูดเบาๆ

“แฟรงค์” ผมพูด “ฉันยินดีรับคำขอโทษของเธอ แต่ก็ยังอยากให้เธอมีความเคารพมากกว่านี้ และวิธีที่จะต้องทำคือ มองตาครู” แฟรงค์ มองไปที่แม่ของเขา แล้วมองกลับมาที่ผม “ขอบคุณแฟรงค์” ผมบอกเขา

เมื่อพวกเขากลับไป ไดอาน่า กังวารา ซึ่งเป็นนักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นว่า “ครูไม่รู้หรือคะ ว่าในครอบครัวที่ชั่วร้ายของเขา มันเป็นการเคารพที่คุณก้มศีรษะเมื่อคุณอยู่ต่อหน้าคนที่อาวุโสกว่า? คุณถ้าจะสับสนกับเด็กนั้นจริง ๆ ซะแล้วละ”

ที่นี้มีบางสิ่งบางอย่างที่ผมไม่รู้ วัฒนธรรมของแฟรงค์ และภูมิหลังทางครอบครัวของเขาแตกต่างโดยสิ้นเชิง

กับของผม และผมยังไปบังคับให้เขาทำตามแนวทางของผม ในการแสดงความเคารพ ผมกำลังทำสิ่งเดียวกันนี้กับประสบการณ์ความเชื่อของพวกเขา

ในฐานะที่เป็นครู และครูคำสอน ผมเกิดความจนกว่า ผมจะเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของเด็กนักเรียนของผมอย่างไร ผมจะเข้าใจได้อย่างไรว่าอะไรที่สามารถช่วยพวกเขา และอะไรที่ขัดขวางการเติบโตทางความเชื่อของพวกเขา

เรื่องราวของคุณ

นักเรียนที่มาหาท่าน มีภูมิหลังทางครอบครัวที่แตกต่างกัน พวกเขาได้รับอิทธิพลจากผู้คน และประสบการณ์มากมายที่หลากหลาย ในบทเรียนนี้ท่านจะได้เริ่มงานของท่านในฐานะครูคำสอน ช่วยเหลือในการพัฒนาความเชื่อของนักเรียนของท่าน ใช้เวลาสักครู่ คิดถึงนักเรียนที่ท่านสอน พยายามพัฒนาประวัติดูแลหลังของสิ่งที่มีอิทธิพลจากครอบครัวทั่วไป จากเพื่อนรุ่นเดียวกัน และจากสังคม ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาความเชื่อ อธิบายสิ่งที่มีอิทธิพลต่าง ๆ ข้างล่างนี้

1. นักเรียนของท่านช่วยให้ท่านเป็นครูคำสอนที่ดีขึ้นอย่างไร?

.....

.....

2. จัดอันดับขอบเขตของสิ่งที่มีอิทธิพล ในการพัฒนาความเชื่อของนักเรียนของท่าน จากที่สำคัญมากที่สุดไปสู่ว่าที่สำคัญน้อยที่สุด (ได้แก่ ครอบครัว ชั้นเรียนศาสนา โทรทัศน์ กลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกัน วัด ครู โรงเรียน วิดีโอเกม กีฬา)

.....

.....

3. ยุทธวิธีอะไรที่ท่านสามารถนำมาใช้ในการผนวกครอบครัว วัฒนธรรม และประเพณีให้ เข้ากับการพัฒนา
ความเชื่อของนักเรียนของท่าน?

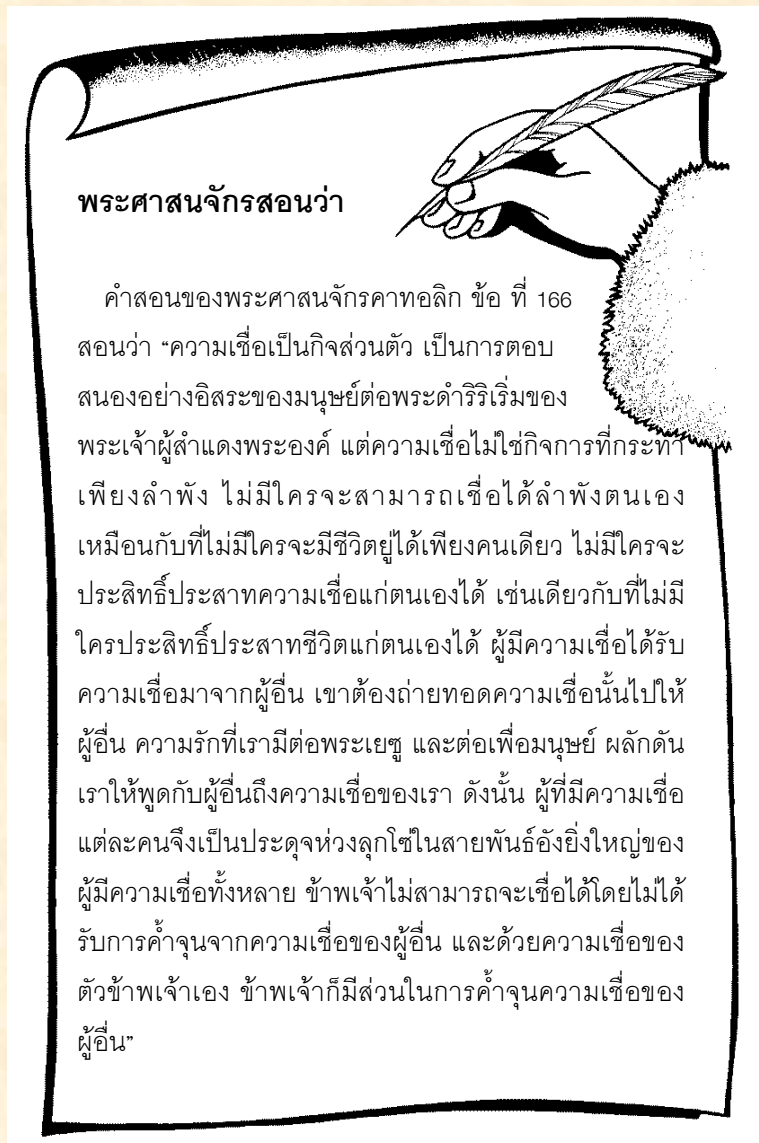
.....
.....

4. ในฐานะครูคำสอน ความสัมพันธ์ของท่านกับนักเรียน แตกต่างกับการสอนวิชาอื่นที่ไม่ใช่การสอนคำสอน
อย่างไร?

.....
.....

ตอนที่ 2 : สาร

สถานการณ์ชีวิตที่ซึ่งความเชื่อเติบโต

เรื่องราวของแฟรงค์ และการไตร่ตรองของท่านเองชี้ให้เห็นถึงความเติบโตที่ทำทนายครุคำสอนในปัจจุบันนี้นักเรียนมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมมากมายที่แตกต่างกัน สภาพแวดล้อมทางความเชื่อที่ท่านสร้างขึ้นในเวลาสั้นๆ ที่ท่านได้อยู่กับนักเรียนของท่าน เป็นแค่เพียงหนึ่งในหลายๆ สิ่งแวดล้อมที่ซึ่งนักเรียนของท่านมีชีวิตอยู่ เป้าหมายของครุคำสอนไม่ใช่การเปลี่ยนสภาพแวดล้อมเหล่านี้ แต่ค่อนข้างที่จะเป็นการเข้าใจถึงสภาพเหล่านั้น และรู้ว่าสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างไรต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียน

ในการวางโครงร่างสภาพแวดล้อมทางความเชื่อ เราสามารถใช้ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนเองเป็นจุดเริ่มแห่งการเปลี่ยนแปลง ให้จินตนาการว่า อะไรที่เด็กชั้น ม.1 เช่นเดียวกับแฟรงค์ สามารถที่จะแบ่งปันกับเพื่อนร่วมห้องในเรื่องเกี่ยวกับ ความรู้สึกของการไว้วางใจ การ

ทรยศ ความปรองดอง และความโกรธ ที่ได้จากประสบการณ์ของเขา? การไปโรงเรียนที่แตกต่างกัน หมายความว่าอย่างไร การเข้าไปอยู่ร่วมแก๊งค์กับเพื่อนบ้าน เดินทางด้วยรถประจำทางเป็นประจำ เด็กคนอื่นๆ ในกลุ่มที่มาจากสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถช่วยแฟรงค์ได้อย่างไร?

ความเชื่อ คือการตอบรับของเราต่อพระเจ้าผู้ซึ่งทรงแสวงหาเราเสมอ ดังนั้นในขณะที่เราถูกจำกัดด้วยสภาพการณ์แวดล้อมของเรา เราสามารถใช้สภาพการณ์แวดล้อมเหล่านั้นมารู้จักพระเจ้า การเติบโตในความเชื่อไม่ได้เกิดขึ้นในความว่างเปล่า แต่ความเชื่อค่อนข้างที่จะพัฒนาในสิ่งแวดล้อมของโลกที่ซับซ้อน แท้จริงแล้วสภาพการณ์แวดล้อมทั้งหมดของชีวิตคนๆหนึ่งมีอิทธิพลต่อหนทางความเชื่อของคนๆ นั้นที่จะเติบโต หรือล้มเหลวในการเจริญเติบโต

หยุดสักครู่...

- ❖ อธิบายว่า ท่านเห็นว่าความเชื่อได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิตของนักเรียนของท่านอย่างไร
- ❖ เขียนรายการของวิธีที่ท่านนำเอาประสบการณ์ของนักเรียนของท่าน มาใช้เป็นจุดเริ่มต้นของชั้นเรียนศาสนศึกษา

สิ่งทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน

ในฐานะครุคำสอน เราได้รับมอบหมายให้อธิบายถึงสารของพระเยซูเจ้า เราเชื่อว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และสำคัญ นี่คือการแตกต่าง เราต้องนำเสนอสารนี้ให้ชัดเจน และถูกต้องเที่ยงตรงที่สุด

อย่างไรก็ตาม เราตระหนักว่าสารนั้นจะไม่สมบูรณ์ หากปราศจากการดำเนินชีวิตตามสารนั้น ความรู้ของการเรียนรู้แต่เพียงเล็กน้อยไม่เพียงพอ เราต้องใส่ใจด้วยว่านักเรียนเข้าใจในสารนี้อย่างไร ซึมซาบอย่างไร และประยุกต์สู่ความคิด การพูดคุย และพฤติกรรมอย่างไร ดังนั้น จากการพิจารณาดูว่าอะไรที่มีอิทธิพลต่อที่ท่าและพฤติกรรมของนักเรียน เราไม่ปฏิเสธถึงความสำคัญของสาร ค้นหาวิธีการที่มีคุณภาพในสื่อสาร และถ่ายทอดสารนั้น แต่รับรองถึงความสำคัญสุดยอดของสาร

ประเด็นต่อไปนี้เป็นจุดที่ครุคำสอนจะต้องพิจารณา เพื่อพยายามนำสารของพระเยซูเจ้าสู่นักเรียนตามภูมิหลังที่หลากหลาย

1. **ครอบครัว** นักเรียนมีประสบการณ์ถึงครอบครัวของเขาว่าปลอดภัย และมั่นคงหรือไม่? นักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างไรกับผู้ปกครองของตน? มีผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนกี่คน หนึ่ง สอง สาม หรือมากกว่า? ครอบครัวดำเนินชีวิตตามค่านิยมของคริสตชนอย่างไร?
2. **เพื่อนบ้าน** เพื่อนบ้านของนักเรียนอยู่ในสภาพปลอดภัยหรือไม่? เพื่อนบ้านหรือชุมชน มีส่วนสนับสนุนหรือขัดแย้งต่อค่านิยมที่ได้รับการส่งเสริมในชั้นเรียนศาสนาของท่านหรือไม่? นักเรียนได้รับผลกระทบอย่างไรจากกลุ่มแก๊ง หรือ จากการใช้ยาเสพติด และสุราในหมู่เพื่อนรุ่นเดียวกัน หรือในครอบครัว?
3. **กลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกัน** ค่านิยมที่แสดงในกลุ่มเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันกับนักเรียนของท่านคล้ายคลึงหรือขัดแย้งกับค่านิยมที่ท่านแสดงในฐานะครุคำสอน? กลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกันยอมให้สมาชิกมีความแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน?
4. **วัด** วัดของท่านได้มีส่วนสนับสนุนวัยรุ่น และครอบครัวหรือไม่? ท่านมีความภูมิใจในการเชิญชวนให้นักเรียนของท่านเข้าเป็นสมาชิกของวัดท้องถิ่นของท่านหรือไม่? วัดทำให้นักเรียนของท่านรู้สึกว่าการต้อนรับอย่างแท้จริง และได้รับการยอมรับหรือไม่?
5. **โรงเรียน** คุณภาพของโรงเรียนที่นักเรียนของท่านเรียนอยู่เป็นอย่างไร? พวกเขาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่ต้องการหรือไม่? โรงเรียนของเขาเป็น “โรงเรียนสีขาว” หรือไม่? ที่นั่นนักเรียนรู้สึกปลอดภัยหรือไม่? ค่านิยมอะไรที่นักเรียนได้เรียนรู้จากโรงเรียน?
6. **ชั้นเรียนศาสนา** ชั้นเรียนของท่านเป็นสถานที่แห่งการต้อนรับ นักเรียนของท่านหรือไม่? พวกเขา รู้สึกสะดวกสบายหรือไม่ในการแบ่งปัน โดยผ่านทาง การอภิปรายทั่วไป หรือ การเขียนบันทึกประจำวัน? บรรยากาศเชิญชวนให้ร่วมภาวนาหรือไม่?

7. **เชื้อสาย และชาติพันธุ์** นักเรียนแต่ละคนรู้สึกยอมรับในเชื้อสาย หรือภูมิหลังทางชาติพันธุ์ของตนหรือไม่? ความคิดเรื่องพระเจ้า, พระศาสนจักร ชุมชน , ศีลธรรม ชีวิตหลังความตาย และความสัมพันธ์ของมนุษย์ ได้รับความเข้าใจ และแสดงความแตกต่างในกลุ่มทางชาติพันธุ์ หรือวัฒนธรรมที่นักเรียนร่วมอยู่หรือไม่? เวทย์มนต์ หรือความเชื่อธรรมชาติเป็นปัจจัยในชีวิตประจำวันของนักเรียนหรือไม่? พวกเขารู้สึกสะดวกหรือไม่ในการสื่อสารในภาษากลาง?
8. **สื่อ** ค่านิยมอะไรที่ได้รับการสื่อสาร จากบทเพลงที่นักเรียนของท่านชื่นชอบ? รายการอะไรบ้างที่นักเรียนของท่านชม? ค่านิยมอะไรที่ถูกเชิดชูในการแสดงเหล่านั้น? พวกเขาได้รับอิทธิพลจากการโฆษณาอย่างไร?
9. **ชุมชนท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ** อะไรคือบรรยากาศในชุมชนท้องถิ่นของนักเรียน? พวกเขา มีความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของของชุมชนหรือไม่? ในระดับชาติ พวกเขา มีความสมดูลย์ในความรักชาติหรือไม่? พวกเขา มีความรู้สึกว่า รัฐบาลของพวกเขาอ่อนไหวต่อสิทธิมนุษยชน ความยุติธรรมที่บ้าน และรอบโลกหรือไม่? พวกเขากังวลในเรื่องกิจกรรมทางทหารสากล จะมาเกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวอย่างไร? พวกเขาตกอยู่ในความกลัวของการถูกฆ่าหรือไม่? พวกเขาได้รับทราบถึงความแห้งแล้ง อดอยากทั่วโลกหรือไม่? พวกเขา รู้สึกอย่างไรต่อการกระจายที่ไม่เสมอภาคของแหล่งทรัพยากรของโลก?
10. **ชนชั้นของสังคม** ชนชั้น หรือฐานะทางสังคมถูกนำมาเป็นปัจจัยในการเชิดชู หรือกดขี่ ผู้หนึ่งผู้ใดหรือไม่? มีค่านิยมทางการศึกษาหรือไม่? ได้รับรู้ถึงชนชั้นทางสังคมของนักเรียนที่ปนกันอยู่ในโรงเรียน ในชุมชน หรือในกิจกรรมทางสังคมหรือไม่? สมาชิกของชนชั้นทางสังคมที่แตกต่างกัน ใ้วางใจกัน หรือหวาดระแวงกันหรือไม่? นักเรียนของท่านเข้าใจถึงความเป็นเจ้าของทางด้านวัตถุอย่างไร? พวกเขาถูกจำกัดโดยความยากจนของพวกเขาหรือไม่?

เพิ่มเติมในเรื่องของการพัฒนาทางสังคม

อีริค อีริคสัน นักจิตวิเคราะห์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการพัฒนาทางอารมณ์ และสังคม ว่ามีศูนย์กลางตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ :

ขั้นที่ 1 : วัยทารก การไว้วางใจกับการไม่ไว้วางใจ ในช่วงปีแรกของชีวิตหนึ่งในภาระหนักที่สุดก็คือ การพัฒนาความไว้วางใจ

ขั้นที่ 2 : วัยเด็กเล็ก อิสระภาพกับความอายและความสงสัย ในระหว่างช่วงปีที่ 2 และ 3 ของชีวิต เด็กจะพัฒนาประสาทความรู้สึกของอิสระภาพ ที่ซึ่งทำให้เด็กกล้าที่จะลองสิ่งใหม่ๆ

ขั้นที่ 3 : วัยเด็ก การคิดริเริ่มกับความรู้สึกผิด ในระหว่างปีที่ 4 และ 5 ขนาดทางกายภาพได้พัฒนาสู่จุดที่เกิดความสามารถเริ่มที่จะเล่นเอง แทนที่จะเล่นตามเด็กอื่นๆ

ขั้นที่ 4 : วัยเด็ก ตอนปลาย : ความขยันหมั่นเพียรกับปมด้อย ในระหว่างช่วงแรกของการเป็นนักเรียน เด็กๆ จะพัฒนาความรู้สึกใหม่ๆ ของความขยันขันแข็ง ซึ่งได้รับแรงเสริม จากการยกย่อง และรางวัล

ขั้นที่ 5 : วัยรุ่น เอกลักษณะกับความสับสนในบทบาท ในช่วงวัยรุ่นคนส่วนใหญ่จะกังวลอยู่กับคำถามที่ว่า พวกเขาเป็นใคร?

ขั้นที่ 6 : ผู้ใหญ่วัยต้น ความเป็นหนึ่งเดียวกับการปลื้มตัว จุดวิกฤติที่เผชิญหน้าต่อผู้ใหญ่ตอนต้นนี้มาจากความพยายามมีส่วนร่วมกัน และกังวลเรื่องคนอื่น

ขั้นที่ 7 : วัยกลางคน การก่อกำเนิดกับความหมกมุ่นในตัวเอง ในวัยกลางคนความพอใจของบุคคลดูเหมือนว่า จะมาจากการได้ช่วยผู้อื่น

ขั้นที่ 8 : วัยสูงอายุ ความมั่นคงกับความหมดหวัง คนที่รู้สึกว่าตนได้ช่วยเหลือคนอื่นในช่วงชีวิตของตน มีความรู้สึกถึงการยอมรับตนเอง และความมั่นคง

หยุดสักครู...

- ❖ ทั้ง 10 ประเด็นนี้มีอิทธิพลต่อประสบการณ์ แห่งความเชื่อของคนคนหนึ่งอย่างไร?
- ❖ สิ่งทั่วไปที่มีอิทธิพลที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ ท่านให้ความสนใจเรื่องใดน้อยที่สุด?
- ❖ การพิจารณาสิ่งทั่วไปที่มีอิทธิพลเหล่านี้ ทำให้ท่านมีความเข้าใจที่ดีขึ้นในเรื่องของพฤติกรรม หรือท่าทีเฉพาะของนักเรียนหรือไม่?

เสียงเรียกที่ไม่ระยอของพระเจ้า

ในความแตกต่างกันของสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราในปัจจุบันนี้ เรียกเรามาเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้า แค่เพียงหลังจากได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้าครั้งแรก ชีวิตแห่งความเชื่อก็สามารถมีชีวิตขึ้นได้ เสียงเรียกที่ไม่ระยอของพระเจ้าปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ อย่างเช่น

- ❖ ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อสู่ความแว้งว่างแห่งทะเลทราย โมเสสได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้ายิ่งมาจากพุ่มไม้ “บัดนี้เราจะใช้เจ้าไป เพื่อจะได้พาชาวอิสราเอลประชากรของเรา ออกมาจากประเทศอียิปต์” (อพยพ 3:10)
- ❖ ประกาศกซามูเอล ถูกปลุกโดยเสียงเรียกของพระเจ้า ข้าแล้วข้าอีกในขณะที่ท่านหลับ จนในที่สุด ซามูเอลได้ตอบว่า “ตรัสมาเถิดพระเจ้าข้า เพราะผู้รับใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่” (ซามูเอล 3:10)
- ❖ เยเรมีย์ ปฏิเสธที่จะฟังเสียงเรียกของพระเจ้าที่ให้กล่าวด้วยคำเตือนประชากร “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์พูดไม่ถูกดอก เพราะยังเด็กเกินไป” แต่พระเจ้าตรัสตอบว่า “อย่าพูดว่าเจ้าเด็กเกินไปแต่ให้ไปหาผู้ที่เราใช้ให้เจ้าไปบอกเขาให้หมดทุกอย่างที่เราสั่งเจ้า อย่ากลัวคนเหล่านั้น เพราะเราอยู่กับเจ้า และป้องกันเจ้าไว้ เราผู้เป็นพระเจ้า กล่าวดังนี้” (เยเรมีย์ 1: 6-8)

นักเรียนของท่านจะได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้าได้จากที่ใด? ในสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่สมบูรณ์หรือแตกแยก โดยผ่านทางเพื่อน หรือคนรุ่นเดียวกันหรือ? พวกเขาได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้า สู่ความเป็นผู้นำ เพื่อความยุติธรรมหรือไม่?

ครูคำสอนที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้หนึ่งที่คอยเตือนนักเรียนว่า พระเจ้าประทับอยู่กับพวกเขาเสมอ ทรงแสดงองค์อยู่ในสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวพวกเขาทุกวัน ครูคำสอนพวกนี้ตระหนักดีว่า พระเจ้าทรงเรียกโดยผ่านทางคุณค่า และรูปแบบของวัฒนธรรมของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงครูคำสอนเหล่านี้จะใช้วัฒนธรรมอะไรที่ให้ และช่วยนักเรียนให้ได้ยินเสียงของพระเจ้าในสรรพสิ่งทั้งมวล เพื่อให้พวกเขาตอบว่า “ข้าพระองค์อยู่นี้พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด” (อิสยาห์ 6:8)

หยุดสักครู...

- ❖ อธิบายให้คู่ของท่านฟังถึงประสบการณ์ของท่าน ที่พระเจ้าทรงสัมผัสนักเรียนของท่านจากประสบการณ์แห่งความยากลำบาก
- ❖ พัฒนาวิธีการ ในการช่วยนักเรียนให้ค้นพบถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าในประสบการณ์ทุก ๆ วันในชีวิตของพวกเขา

การจัดลำดับ และการเปรียบเทียบสิ่งที่มีอิทธิพล

ในสิ่งทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อไปนี้ สิ่งใดที่สำคัญในการดำเนินชีวิตของนักเรียนของท่าน? ในช่วงแรกของตารางให้จัดอันดับความสำคัญจาก 1 ถึง 10 และช่วงถัดมา ให้แบ่งปันอันดับที่ท่านจัดไว้ กับเพื่อนครู-คำสอนอีก 2 ท่าน (ควรเป็นครูที่สอนในระดับที่แตกต่างกัน) เขียนอันดับของพวกเขาในช่วงที่ 2 และ 3 แล้วดูว่า อะไรที่เหมือนกัน และอะไรที่แตกต่างกัน ที่ท่านพบในการจัดอันดับ?

สิ่งที่ทั่วไปที่มีอิทธิพล	อันดับของฉัน	ครูคำสอนคนที่ 1	ครูคำสอนคนที่ 2
<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัว - เพื่อนบ้าน - กลุ่มเพื่อนรุ่นเดียวกัน - วัด - โรงเรียน - ชั้นเรียนศาสนา - เชื้อสาย และชาติ - สื่อ - ชุมชน - ชนชั้นทางสังคม 			

1. สิ่งที่มีอิทธิพลใดที่ท่านให้ความสำคัญมากที่สุด? สิ่งที่มีอิทธิพลใดที่ท่านให้ความสำคัญน้อยที่สุด? ทำไม?

.....

.....

.....

2. ท่านได้เรียนรู้อะไร จากการเปรียบเทียบอันดับที่ท่านจัดกับของครูคำสอนคนอื่น?

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 : การค้นพบ

จุดกำเนิดแห่งความเชื่อของนักเรียน

การประเมินค่าสิ่งที่มีอิทธิพล และผลกระทบที่มีต่อนักเรียน ยังคงดำเนินต่อไป และเป็นงานที่สำคัญ ครอบครัวมีผลต่อความรู้สึกของเด็ก ต่ออุปจำลองของพระเจ้า และการพัฒนาทางศาสนาทั้งหมดของพวกเขา ซึ่งไม่ควรมองข้ามสิ่งเหล่านี้

ในหนังสือเรื่อง “เด็ก ๆ ของเราจะมีความเชื่อหรือไม่” ของจอห์น เวสเตอร์ฮอลล์ อธิบายว่าขั้นแรกใน 3 ระดับของความเชื่อเป็นในเชิงประสบการณ์ นั่นคือ เด็กวัยเยาว์รับเอาความเชื่อของสิ่งรอบตัวพวกเขา ไม่จำเป็นต้องใช้คำพูด สิ่งสำคัญที่ยิ่งใหญ่ติดแน่นอยู่กับพวกเขาด้วยแบบอย่างต่าง ๆ ทางศาสนาที่แสดงสู่เด็ก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงปีแรก ๆ ของชีวิต

สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้เขียนไว้ว่า :

“อาศัยศาสนบริการในการอบรมดูแลลูกนี้ พ่อแม่จึงเป็นคนแรกที่ประกาศพระวรสารให้แก่ลูก โดยการดำเนินชีวิตของพ่อแม่เองเป็นสื่อ ยิ่งกว่านั้น เมื่อพ่อแม่สวดภาวนาพร้อมกับลูกก็ดี และพาลูกเข้ามามีส่วนร่วมในพระวรกายของพระคริสต์ (ซึ่งหมายถึง ศีลมหาสนิท และพระศาสนจักร) ก็ดี โดยวิธีฝึกฝนชีวิตคริสตชนก็ดี เขาจึงได้กลายเป็นพ่อแม่ที่สมบูรณ์แบบ ด้วยเหตุว่า เขาเป็นผู้ให้กำเนิด มิใช่เพียงแค่ให้มีชีวิตตามเนื้อหนังเท่านั้น แต่ทำให้ชีวิตที่หลังไหลลงมาจากไม้กางเขน และการกลับคืนชีพของพระคริสต์เจ้า อาศัยการฟื้นฟูที่พระจิตเจ้าทรงบันดาลให้ด้วย” (ครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน ข้อ 39)

ครอบครัวเป็นประสบการณ์ที่ทรงพลังของการยอมรับส่วนบุคคล และพื้นฐานทางศาสนาและค่านิยมด้านศีลธรรม มากกว่าโครงการศาสนศึกษาที่สร้างขึ้น ครอบครัวสามารถที่จะเป็น ความรุนแรง การทำให้เลวลง หรือความล้มละลายทางศีลธรรม ที่ทำลายความพยายามที่ดีที่สุดของผู้ให้การศึกษาด้านศาสนา

“คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก” ข้อที่ 2225 เน้นถึงความร่วมมือระหว่างพ่อแม่กับ ครูคำสอน ในศาสนศึกษาของเด็ก ๆ บทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ได้รับการเข้าใจว่าเป็นเหมือนกับผู้ประกาศ พระวรสารคนแรกให้บุตรของตน ไม่ใช่เป็นพิธีการแบบสอนในชั้นเรียนที่บ้าน พ่อแม่ควรจะเริ่มจากรหัสธรรมแห่งความเชื่อ

ครูคำสอนสามารถแค่เพียงทำให้สมบูรณ์ และสานต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้นจากที่บ้าน สิ่งนี้คือบทเรียนแรกที่ครูคำสอนต้องเข้าใจ โชคดีที่เด็ก ๆ หลายคน อาศัยอยู่ในครอบครัวที่วัฒนธรรมและธรรมประเพณีทางศาสนาไม่ได้รับการปฏิบัติที่ดี ครอบครัวคาทอลิกหลายครอบครัวไม่เข้าร่วมกับพระศาสนจักรอย่างสม่ำเสมอ พ่อแม่บางคนเชื่อว่าศาสนา คือวิชาที่ครูสอน และสามารถรอคอยจนกระทั่งเด็กมีอายุมากขึ้น เด็ก ๆ ที่ท่านสอนหลายคนอาจจะมาจากประเภทที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางด้านศาสนาในครอบครัวมาก่อน

หยุดสักครู...

- ❖ จากประสบการณ์ของท่าน ให้เขียนอธิบายสรุปความ ถึงสิ่งที่ท่านคาดว่ามีผลต่อเด็กที่ได้รับจากผู้ปกครอง แบ่งปันความคิดของท่านกับคู่ของท่าน

- ❖ อภิปรายว่า ทำอย่างไรจึงทราบว่าท่านมีความตระหนักมากขึ้น ถึงความแตกต่างทางภูมิหลังของครอบครัวของนักเรียนของท่าน อย่างเช่น ท่านได้สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเชื่อเชิญในชั้นเรียนหรือไม่?
- ❖ ท่านจะสามารถทำงานร่วมกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองในศาสนาศึกษา ของท่านได้อย่างไร?

ปัญหาภายในครอบครัว

ทำอย่างไร ถ้านักเรียนของท่านมาจากครอบครัวที่พ่อแม่มีปากเสียงกันอยู่เสมอ ๆ และไม่ได้ให้สภาวะทางสังคม และจิตตารมณ์ที่เหมาะสม ทั้งไม่สนับสนุนทางด้านศาสนาแก่ลูก ๆ ของพวกเขา?

1. ให้กำลังใจกับนักเรียนของท่าน อย่าให้ตำหนิตัวของพวกเขาเอง หรือถือความรับผิดชอบต่อปัญหาของพ่อแม่ของพวกเขา
2. พานักเรียนไปพบกับบุคคลที่ได้รับการอบรมทางด้านนี้ เพื่อที่จะช่วยพวกเขาในปัญหาส่วนตัวของเขา
3. ให้กำลังใจแก่นักเรียน ให้ยอมรับครอบครัวตามที่เป็น
4. คอยติดตามนักเรียน และสถานการณ์ทางบ้านของพวกเขา
5. ในบางสถานการณ์ นักเรียนอาจจะแสดงสัญญาณของความก้าวร้าว ให้ค้นหานโยบายของสังคมมณฑลเพื่อรับมือกับสถานการณ์เหล่านี้ และรายงานเรื่องนี้ให้ผู้บังคับบัญชาของท่านทราบทันที

สิ่งจูงใจอื่นๆ

ผลกระทบของสถานการณ์ชีวิตของนักเรียนต่อการเจริญเติบโตในความเชื่อของพวกเขาได้รับการแสดงให้เห็นโดยชัดเจน นิทานเปรียบเทียบเรื่อง “ผู้หว่าน” (มัทธิว 13:1-13 มาระโก 4: 1-20 หรือลูกา 8:4-15) เมล็ดพืชเหมือนกันเสมอ แต่สถานที่ที่มันตกลงไป (เปรียบได้กับสถานการณ์ชีวิต) มีหลากหลาย และทำให้ผลที่ได้แตกต่างกัน

บ่อยครั้งที่สิ่งที่มีอิทธิพลทั่วไปเหล่านี้ มีผลได้ทั้งในด้านบวก และด้านลบในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ครอบครัวของเพื่อนบ้านที่แตกต่างกันอาจจะเป็นส่วนสนับสนุนของค่านิยมต่าง ๆ เช่น ครอบครัว สมบัติส่วนตัว หรือแม้แต่ศาสนาศึกษา ในอีกด้านหนึ่ง ครอบครัวหลายๆครอบครัวในบริเวณใกล้เคียงกัน สามารถที่จะมีอิทธิพลเจียบต่อเด็ก ๆ ในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางวัตถุ โดยการซื้อช่องทางด้วยเสื้อผ้าแบบใหม่ล่าสุด รองเท้ากีฬาราคาแพง และของเล่นรุ่นใหม่ล่าสุดในท้องตลาด เด็กทุกคนในบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบจากสิ่งนี้ แม้แต่เด็ก ๆ ที่มาจากครอบครัวที่มีชีวิตเรียบง่าย

สิ่งที่มีอิทธิพลเหล่านี้ทั้งหมดถูกยื่นให้กับนักเรียนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง สิ่งที่มีอิทธิพลเหล่านี้อาจจะช่วยให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ เห็นด้วย หรือเข้าใจในจุดที่ท่านสอน หรือบางทีสิ่งที่มีอิทธิพลเหล่านี้อาจจะรบกวนขัดแย้ง หรือบดบังความเข้าใจ และการยอมรับของนักเรียนต่อสิ่งที่ท่านได้นำเสนอไป

หยุดสักครู่...

- ❖ เขียนอธิบาย บทเรียนทั่ว ๆ ไป ที่นักเรียนของท่านได้เรียนรู้จากเพื่อนบ้านของพวกเขา โรงเรียนของพวกเขา และจากสื่อ
- ❖ ท่านจะสามารถปลูกฝังสิ่งที่มีอิทธิพลในชีวิตของนักเรียนของท่าน (ด้านบวกและด้านลบ) ในการปรับปรุงพัฒนามาตรการเรียนของท่านได้อย่างไร?

ภูมิหลังทางพระคัมภีร์

ประเทศปาเลสไตน์ในศตวรรษแรก ผู้หว่านได้เดินตามทุ่งเพื่อหว่านเมล็ดพืช ท้องทุ่งว่างเปล่า ตั้งแต่ฤดูเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้าย เว้นแต่การเติบโตของดงหนามและทางเท้า ดงหนามและวัชพืชอื่นๆ ยอมให้พืชผลเติบโตได้ แต่เพียงหลังจากที่พืชผลเติบโตสูงขึ้น ต้นที่ไม่ให้ผลก็จะถูกถอน และทำลายเสีย

พื้นฐานที่จำเป็น

การไวต่อการรับรู้ถึงสถานการณ์ชีวิตของนักเรียน เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ของกระบวนการสอน องค์พระเยซูเจ้าเองได้ทรงใช้ และประสบผลสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ พระเยซูเจ้าทรงตระหนักอย่างแจ่มชัดถึงสถานการณ์ชีวิตของคนต่าง ๆ ที่พระองค์ได้พบปะพูดคุยด้วย ในเรื่องของสตรีที่บ่อน้ำ (ยอห์น 4:4-42) พระเยซูเจ้าได้ทรงทำให้หญิงชาวสะมาเรียแปลกใจเมื่อพระองค์ทรงบอกเธอว่า พระองค์ทรงทราบเรื่องราวในชีวิตของเธอ การไวต่อความรู้สึกของพระเยซูเจ้าต่อสภาพการณ์ของเธอ กระตุ้นให้เธอกลับใจ

ต่อมา นักบุญเปาโล สาวกของคนต่างศาสนา ได้ทำตามตัวอย่างของพระเยซูเจ้าในการพบปะผู้คนตามที่พวกเขาอยู่ โดยได้กล่าวว่า ท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับทุกคนเพื่อประโยชน์ของพระวรสาร

“แม้ว่าข้าพเจ้าเป็นอิสระ ข้าพเจ้าก็ยอมเป็นทาสรับใช้ทุกคน เพื่อเอาชนะใจผู้อื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ข้าพเจ้าทำตนเป็นเป็นยิวในหมู่ชาวยิวเพื่อเอาชนะใจชาวยิว แม้ข้าพเจ้าจะไม่มีธรรมเนียมบัญญัติบังคับ ข้าพเจ้าก็ทำตนให้มีธรรมเนียมบัญญัติบังคับในหมู่ผู้ที่มีธรรมเนียมบัญญัติบังคับ เพื่อเอาชนะใจเขาเหล่านี้ ข้าพเจ้ามีธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้า และธรรมเนียมบัญญัติของพระคริสตเจ้าบังคับอยู่ แต่ข้าพเจ้าก็ทำตนเหมือนกับผู้ที่ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติบังคับ เพื่อเอาชนะใจผู้ที่ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติบังคับ ข้าพเจ้าทำตนเป็นผู้อ่อนแอเพื่อชนะใจผู้อ่อนแอ ข้าพเจ้าเป็นทุกอย่างสำหรับทุกคน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ใช้ทุกวิถีทางช่วยบางคนให้รอดพ้น ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพราะเห็นแก่ข่าวดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนรับพระพรจากข่าวดีนี้ร่วมกับเขาเหล่านั้นด้วย” (1คร.9:19-23)

ตอนที่ 4 : การตอบรับ

สิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อม

ในขณะที่ทัศนคติทั่วไปในชีวิตของบุคคลเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเสมอ สิ่งนั้นไม่จำเป็นต้องผลต่อจิตใจ หรือมีผลกระทบในทันทีทันใดเสมอไป ยกตัวอย่างเช่น ความจริงที่คนหนึ่งไม่มีพ่อ หรือมาจากครอบครัวที่ยากจน

อาจจะไม่มีผลกระทบต่อเขา ณ ช่วงเวลาในขณะที่เรียนศาสนา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มียุทธวิธีทางอ้อม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มีอิทธิพลทางตรง หรือที่เกิดผลทันทีที่จะต้องมีผลกระทบต่อบุคคลในช่วงเวลาขณะนั้น ตัวอย่างเช่น การต่อสู้ที่มีขึ้นก่อนชั้นเรียน หรือความเป็นจริงที่นักเรียนอดนอนเมื่อคืนก่อน จะมีผลกระทบต่อการรับสารที่ท่านพยายามถ่ายทอดให้เขา

รายการต่อไปนี้ จะระบุถึงสิ่งที่มียุทธวิธีทางตรงบางประการ

1. **ครอบครัว** นักเรียนอาจจะมีประสบการณ์ที่พึงได้รับ การยกโทษ หรือการให้อภัยจากพ่อแม่ หรือพี่น้องชายหญิง หรือนักเรียนอาจมีความขัดแย้งกันกับสมาชิกในครอบครัว
2. **การสูญเสียทางกายภาพหรือทางจิต** ปัญหาเช่น ปัญหาทางด้านการใช้สายตา ขาดความสามารถในการสำรวจความคิด ไม่มั่นคงเปลี่ยนแปลงง่าย ความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่ำ การขาดการเอาใจใส่ด้านอาหารให้สมดุล ล้วนมีผลกระทบทันทีต่อการเข้าร่วมชั้นเรียนของนักเรียนของท่าน
3. **บรรยากาศของห้องเรียน** ท่านอาจจะเป็นครูคำสอนที่ละเอียดละออ มีการเตรียมพร้อมที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และไม่หยุดนิ่ง แต่ถ้าชั้นเรียนของท่านสกปรก มีดทับ ขาดแสงสว่าง ร้อนหรือหนาวเกินไป เล็ก หรือใหญ่จนเกินไป หรือขาดเครื่องตกแต่งที่เหมาะสม นั่นก็เป็นการยากที่นักเรียนของท่านจะตอบสนองด้วยความสนใจและความตื่นตัว สิ่งเหล่านี้ก็จำเป็นสำหรับผู้ใหญ่เช่นเดียวกันกับเด็ก ๆ
4. **ประสบการณ์ก่อนเข้าชั้นเรียน** วันที่ดี หรือเลว ที่บ้าน หรือที่โรงเรียนมีผลต่อความรู้สึกของนักเรียน เด็กชั้น ม.1 ที่เสียเวลาทั้งวันกับการหลบหนีอันตรายประจำชั้น จะพบความยากลำบากในการรวบรวมความคิดที่จะสนใจในบทเรียนของท่าน ผลกระทบของการพูดและการใช้กายภาพยังคงอยู่ เช่นเดียวกับประสบการณ์ที่น่ายินดี เช่น การแข่งขันบอลลูกสำคัญ หรือ การท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จะบั่นทอนความสนใจของนักเรียน
5. **ระยะเวลา** ท่านจะอธิบายอย่างไรถึงความแตกต่างกันของประสิทธิผลของงาน ในการสอนช่วงเช้ากับช่วงบ่าย? การศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียน (และครู) ให้ความสนใจในบทเรียน และเนื้อหาการเรียนในช่วงเช้า ได้ดีกว่าในช่วงหลังอาหารเที่ยง ระยะเวลาของการเรียนก็มีผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยเช่นกัน
6. **อารมณ์ของครูคำสอน** ความรู้สึกทางกายภาพ และทางอารมณ์ของท่านจะมีผลกระทบต่อการจูงใจที่มีต่อนักเรียนของท่าน เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ปัจจัยนี้จะดำเนินไปในแนวทางที่แตกต่างกว่าที่ท่านคิด ยกตัวอย่างเช่น ครูคนหนึ่งที่เป็นครูปีแรก ปัญหาทางประสบการณ์ของการใช้คำสั่งในห้องเรียนพบว่าในวันที่เขาารู้สึกเหนื่อยล้า หรือเฉื่อยชานิดหน่อย พวกนักเรียนจะประพฤติตัวดีขึ้น นักเรียนเข้าใจชัดเจนถึงอารมณ์ของครู และปรับพฤติกรรมของพวกเขาให้เหมาะสม จากนั้นมา เขาได้พยายามสื่อถึงอารมณ์ของเขา และสิ่งที่เขาคาดหวังอย่างชัดเจน ไม่ว่าท่านจะเป็นคนมองโลกในแง่ดี หรือมองโลกในแง่ร้าย มีความไว้วางใจ หรือขี้สงสัย สิ่งเหล่านี้จะกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียนของท่าน
7. **สภาพอากาศ** มีพายุ ร้อน หรือหนาวเกินไป แดดจ้า หรืออึมครึม ล้วนมีผลกระทบต่อนักเรียนของท่าน

ให้ท่านตอบคำถามต่อไปนี้ และแบ่งปันคำตอบกับเพื่อนครูคำสอน

1. อะไรที่ท่านสามารถทำได้เพื่อตอบสนองต่อสิ่งจูงใจในทางลบที่มีต่อชีวิตของนักเรียนของท่าน?

.....

.....

2. ท่านสามารถทำอะไรเพื่อเพิ่มพูนสิ่งจูงใจในทางบวกให้กับชีวิตของนักเรียนของท่าน?

.....

.....

สิ่งที่มีอิทธิพลอื่นๆ

นักเรียนประถมศึกษาตอนต้น (อนุบาล-ป.3) โทรทัศน์มีอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตของเด็กในวัยนี้ กำหนดดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นที่นิยมในช่วงเช้าวันเสาร์ที่นักเรียนของท่านชม ถ้าเป็นไปได้ให้บันทึกเทปวิดีโอ และนำมาฉายในชั้นเรียน แล้วดูการตอบรับของเด็กๆ ตามประเด็นต่อไปนี้ (1) อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่น่าสนใจ? พวกเขาช่วยเหลือกันและกัน หรือทำร้ายกันและกัน? (2) ให้นักเรียนนับกระดาดตามการแสดงรุนแรงแต่ละครั้งที่มีในฉาก ให้พวกเขาเปรียบเทียบพฤติกรรมของตัวเองกับพฤติกรรมที่เขาเห็นในแต่ละฉาก 3 เรื่องราวจบลงอย่างไร? ซึ่งให้เห็นว่าในชีวิตจริงของเราการแก้ปัญหาอย่างง่าย ๆ ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

นักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-ป.6) และสนามเด็กเล่น ช่วงหยุดพัก และชีวิตในสนามเด็กเล่นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กในวัยนี้ กีฬาที่มุ่งเน้นการแข่งขันเป็นเรื่องปกติของเด็กหญิง และเด็กผู้ชายส่วนใหญ่ เด็กบางคนปรารถนาที่จะเล่นออกจากกลุ่มและเกมส์ เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงที่มีความนับถือในตัวเองต่ำ อาจเก็บกดทางวาจา และทางกาย ต่อพวกที่คิดว่าพวกเขาอ่อนแอ

ในด้านบวก มิตรภาพได้ก่อตั้งขึ้นที่สนามเด็กเล่น นักเรียนที่เจียม ๆ ในห้องเรียนอาจจะเป็นผู้ที่แสดงออกมากที่สุดในสนามเด็กเล่น การมีอิสระในการเล่นโดยไม่มีการควบคุมจะเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดในชีวิตของพวกเขา

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางประการเพื่อการเรียนรู้จักนักเรียนให้มากขึ้น

1. ฝ้าสังเกตดูพวกเขาเล่น
2. ให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากหลักสูตร
3. ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่เขาชอบ หรือไม่ชอบในช่วงพัก และการเล่นอิสระ พยายามอ่านที่ละบรรทัด เพื่อที่จะได้พบว่า อะไรมีอิทธิพลเบื้องต้นต่อแต่ละบุคคล
4. ฉายวิดีโอให้เด็กดู และให้ดูปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) กิจกรรมโดยทั่วไปของวัยรุ่นหนุ่มสาว คือการไปเดินห้างสรรพสินค้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ การยอมรับระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกัน การเป็นอิสระ และการเติบโตในความเข้าใจในบริบทนิยมได้เกิดขึ้นในเด็กกลุ่มนี้ ท่านอาจจะต้อง

1. จัดเตรียมการออกไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ตามห้างสรรพสินค้า ถ้าเป็นไปได้อาจให้เด็ก ๆ เดินหาสิ่งของที่ท่านได้เตรียมไว้ โดยได้รับความร่วมมือกับร้านค้าในห้าง ใช้กิจกรรมนี้เป็นพื้นฐานเพื่อจัดการอภิปรายถึงสิ่งจูงใจที่มีในชีวิตของพวกเขา
2. ให้ท่านไปเดินตามห้างสรรพสินค้าหลังจากชั่วโมงเรียน และคอยสังเกตดูการแต่งตัว พฤติกรรม และประเภทของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ท่านพบที่นั่น
3. ให้นักเรียนอภิปรายประเด็นต่อไปนี้ ในความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของพวกเขา : การโฆษณา ภาพยนตร์ 2 เรื่องสุดท้ายที่พวกเขาไปดูมา ยี่ห้อของสินค้าที่ซื้อ สิ่งจูงใจของนักเรียนระดับมัธยมปลาย และการคบเพื่อนต่างเพศ
4. ให้พวกเขาอธิบายว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร ถ้าต้องเลือกซื้อรองเท้ากีฬาใหม่ในครั้งต่อไป

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) แน่แน่นอนว่าสิ่งที่มีอิทธิพลในชีวิตของนักเรียนมัธยมปลายมีอยู่มากมาย ให้พวกเขาวิเคราะห์เนื้อร้องของบทเพลงที่ได้รับความนิยม และถามพวกเขาว่าเห็นด้วยกับเนื้อหาของบทเพลงนั้นหรือไม่อย่างไร พิจารณาดูประเภทของงานหลังเลิกเรียน และความสำคัญของงานในชีวิตของนักเรียนจะทำให้ท่านเข้าใจถึงการวางแผนทางอาชีพของพวกเขา ความต้องการเงิน และความพยายามให้กับสิ่งอื่นๆ ในชีวิต (งานโรงเรียน มิตรภาพ ศาสนา) ท่านอาจจะจัดงานวันอาชีพขึ้น ในชั้นเรียนที่ซึ่งนักเรียนสามารถแบ่งปันความใฝ่ฝันในอนาคตของพวกเขา และประสบการณ์ทำงานในขณะนี้ และให้นักเรียนอภิปรายว่า อะไรที่พวกเขาได้เรียนรู้จากการทำงานหลังเลิกเรียนในเรื่องความสัมพันธ์กับนายจ้าง ความรับผิดชอบ หรือความต้องการได้รับการอบรมเพิ่มเติมสำหรับอาชีพในอนาคต

หยุดสักครู่...

- ❖ เขียนรายงานสิ่งที่มีอิทธิพลอื่นๆ ของนักเรียนที่ท่านสอน ท่านได้เรียนรู้นักเรียนของท่านมากขึ้นจากสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพวกเขาได้อย่างไร?
- ❖ แบ่งปันกับเพื่อนครูคำสอนถึงยุทธวิธีส่วนตัวของท่านที่ใช้กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนของท่านนอกชั้นเรียน

พระบัญญัติใหม่

ขณะนั้น ประชาชนจำนวนมากเดินทางจากเมืองต่าง ๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าและชุมนุมกัน พระองค์จึงทรงกล่าวเป็นอุปมาว่า “ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่กำลังหว่านอยู่นั้น บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน ถูกเหยียบย่ำ และนกในอากาศจิกกินจนหมด บางเมล็ดตกลงบนหิน พงอกขึ้นมาก็เหี่ยวแห้งไป เพราะขาดความชุ่มชื้น บางเมล็ดตกกลางกอหนาม ต้นหนามที่งอกขึ้นพร้อมกันก็คลุมไว้จนตาย บางเมล็ดตกในที่ดินดี จึงงอกขึ้นและเกิดผลร้อยเท่า” พระองค์ตรัสดังนี้แล้ว ก็ทรงเปล่งเสียงดังว่า “ใครมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด!” (ลก.8:4-8)

บทภาวนาตอบรับ

คำอุปมาเรื่องผู้หว่าน : การรำพึง ตามบทอ่าน พระวรสารของนักบุญลูกา เรื่อง “คำอุปมาเรื่องผู้หว่าน” ได้เตือนให้ระลึกถึงเหล่าบรรดาผู้หว่านทั้งหลาย : ผู้ที่ปลูกพระวาจาของพระเจ้าลงในหัวใจของท่าน บางทีอาจจะเป็นยายของท่านที่เป็นคนปลูก และสอนท่านในเรื่องของความดีงามอันสมบูรณ์ของพระเจ้า หรือเพื่อนผู้ซึ่งชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน แต่ยังคงไว้ซึ่งความดี และความหวัง มีใครบางคนเป็นพิเศษหรือไม่ที่ทำให้พระวาจาของพระเจ้ามามีชีวิตในตัวท่าน? นึกถึงผู้ที่คอยช่วยเหลือท่าน และญาติพี่น้องที่คอยสนับสนุนท่านตอนเตรียมตัวรับศีลศักดิ์สิทธิ์ พระสงฆ์ หรือนักบวชผู้ที่ก่อร่างสร้างชีวิตของท่านให้เจริญเติบโต นึกถึงเป็นพิเศษสำหรับพ่อแม่ของท่าน ผู้ที่ท่านทั้งชีวิตฝากกาย และชีวิต

ฝ่ายจิต

1. ใครบ้างเป็นผู้หว่านในชีวิตของท่าน?

.....

2. อะไรคือความทรงจำที่เกี่ยวกับผู้หว่านที่ท่านชื่นชอบที่สุด และเขาหรือเธอผู้นั้นบำรุงความเชื่อของท่านอย่างไร?

.....

3. ดังเช่นนกที่มากินเมล็ดพืช ใครหรือเหตุการณ์อะไรที่คอยฉกชิงความเชื่อของท่าน?

.....

4. พื้นดินหิน เตือนให้นึกถึงส่วนของความไม่เต็มใจของเราในการตอบสนองต่อพระวาจาของพระเจ้า อะไรเป็นสิ่งรบกวนท่านจากการยินยอมให้พระวาจาของพระเจ้าหยั่งรากลึกลงในชีวิตของท่าน? อะไรคือสิ่งรบกวนนักเรียนของท่าน?

.....

5. นึกถึงสวนที่ปกคลุมไปด้วยดงหนาม ได้ปิดกั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกหว่านลงไป อะไรคือดงหนามในชีวิตของท่าน? อะไรที่ท่านยอมให้มาปิดกั้นความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับพระเจ้า? อะไรบ้างที่เป็นดงหนามในชีวิตของนักเรียนของท่าน?

.....

6. เมล็ดพืชต้องการการบำรุงเลี้ยงดู ด้วยอาหาร น้ำ แสงแดด อะไรที่ท่านสามารถทำเพื่อช่วยให้พระเจ้าของพระเจ้ายังรากลึกลงในชีวิตของท่าน? และในชีวิตของนักเรียนของท่าน?

.....

นักเรียนของท่าน

พิจารณาดูสิ่งที่มีอิทธิพลโดยตรง ที่ท่านทราบว่า มีผลกระทบต่อชีวิตของนักเรียนของท่าน เขียนรายการของสิ่งที่มีอิทธิพลโดยตรง (ได้ทั้งทางบวก หรือทางลบ) และอธิบายถึงผลกระทบที่แต่ละสิ่งมีต่อนักเรียนของท่าน

สิ่งที่มีอิทธิพลโดยตรง

ผลกระทบ

.....	
.....	
.....	
.....	

- ❖ นักเรียนของท่านชอบอะไรเป็นครั้งแรก เมื่อเข้ามาถึงชั้นเรียน?
- ❖ ให้ยกตัวอย่างระยะเวลาที่ใช้ในการดูแลเอาใจใส่สิ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อนักเรียนของท่าน และอธิบายถึงกลวิธีที่ท่านใช้
- ❖ จากสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านได้เรียนมาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเชื่อของบุคคล ฉันจะเก็บรักษาข้อควรพิจารณาเหล่านี้ไว้ในใจของฉันในยามที่ฉันพบกับนักเรียนของฉันในครั้งต่อไป